

813B Velebí má duše s jásotem

transpozice 7

1. Ve-le-bí má du - še s já - sotem, ra - dos - tí Pá-na věčné spá - sy, kte - rý dnes

z vý-sos - ti pohlédl k své dív - ce pokorného srd - ce v lás-ce a mi - los - ti.

2. Již od této chvíle zástupy národů
v neustálé chvále po světa obvodu
slaviti mě budou,
dívkou Páně chudou, v radostném závodu.

3. Veliké mi věci Hospodin učinil,
Pán můj nejvyšší svatý ve mně si zalíbil.
Duši bohabojné
dary nebes hojné od věků připravil.

4. Ramenem své moci on pyšné rozptýlil,
sesadil i mocné, pokorné povýšil.
Sytí všechny lačné,
bohaté a pyšné s prázdnou pryč propustil.

5. V lásce své se ujal národa svatého,
pamětliv je slibu praotcům daného,
že z Judova rodu
přijde spása lidu od Boha věčného.

2. Již od té-to chví - le zá - stupy ná - ro - dů v neu-stá-lé chvá - le po světa

ob - vo - du sla-vi-ti mě bu-dou, dívku Páně chu - dou, v radostném zá - vo - du.

3. Ve-li-ké mi vě - ci Hos-podin u - či - nil, Pán můj nejvyš sva - tý ve mně si

za - lí - bil. Du-ši bo-ha-boj - né da-ry nebes hoj - né od věků při-pra - vil.

4. Ramenem své mo - ci on pyšné roz - ptý - lil, se - sa - dil i moc - né, po - korné

po - vý - šil. Sy - tí všechny lač - né, boha - té a pyš - né s prázdnou pryč pro - pus - til.

5. V lásce své se u - jal ná - ro - da sva - té - ho, pamětliv je sli - bu pra - otcům

da - né - ho, že z Judo - va ro - du přijde spása li - du od Boha věč - né - ho.